

și căminele culturale, prin panouri cu fotografii și afișe puse în gări, autogări, hoteluri, întreprinderi, pe arterele de acces în localități, prin cărți poștale, pliante, cataloage, ghiduri, articole în presa centrală și locală, la radio și televiziune, la stația de radio-amplificare etc., etc.

Participanții la discuții au subliniat faptul că acțiunile de popularizare trebuie să fie nu numai variate, ci și bine realizate, pentru a fi cu adevărat eficiente.

Este regretabil însă că muzeele din județul Vaslui n-au folosit decît în foarte mică măsură și numai o parte din aceste forme și mijloace, iar perspectiva nu oferă garanția că activitatea muzeelor cu publicul va cunoaște forme mult mai variate, așa după cum a rezultat din programele prezentate în cadrul consfătuirii.

În ce privește planurile de cercetări, s-a observat că acestea se confundă cu planurile de finanțare a cercetărilor, ele neavînd prevăzute teme pentru toate secțiile, în funcție de necesitățile fiecărui compartiment, conform profilului muzeului, ci de obicei se acordă importanță mai ales secției care intră în specialitatea directorului.

Sigur că, și în acest caz, Comitetul județean pentru cultură și educație socialistă ar trebui să vegheze ca cercetarea să se desfășoare în mod judicios, ținîndu-se seama de necesitățile de dezvoltare a patrimoniului fiecărui muzeu și de nece-

sitatea de cunoaștere a istoriei naturii și societății din această zonă.

Discuțiunile se organizarea muzeului din orașul Vaslui, s-a dezbătut propunerea ca această unitate să aibă secții de istorie (veche și medie probabil), de etnografie și de artă plastică modernă și contemporană. S-a observat însă că s-a făcut această propunere fără să se fi cunoscut mai dinainte resursele etnografice ale județului și posibilitățile de organizare a unei secții muzeale de artă plastică.

De aceea, în timpul discuțiilor nu s-a putut nici măcar să se schițeze modul cum va fi organizat viitorul muzeu. Problema profilului și a tematicii muzeului respectiv a rămas să mai fie încă dezbătută cu specialiștii din domeniul istoriei, etnografiei și artei plastice, pentru a se ajunge la soluția cea mai bună.

Cu toate acestea, consfătuirea s-a dovedit deosebit utilă și fructuoasă, deoarece nu numai că s-au înregistrat realizările și minusurile din activitatea muzeelor, dar s-au fixat și citeva obiective, precum și modul de realizare, pentru ca aceste instituții să-și aducă o contribuție substanțială la permanenta acțiune de educare socialistă a maselor.

I. GRIGORESCU

EXPOZIȚIA „ȘCOALA VIENEZĂ A REALISMULUI FANTASTIC”

Expoziția „Școala vieneză a realismului fantastic”, găzduită de Muzeul de artă al R. S. România, ne pune în contact prin 82 de acuarele, desene și gravuri cu o nouă fațetă, inedită pentru noi, a culturii austriece contemporane, ce se adaugă fericit strălucitei tradiții muzicale cunoscute.

Expozanții sînt mesagerii cei mai autorizați ai acestei grupări care îi cuprinde pe cei mai numeroși și mai statornici susținători ai crezului artistic al realismului fantastic, grupare care aproape de un deceniu domină cu autoritatea prestigiuului său internațional arta plastică austriacă.

Apărută imediat după cel de al doilea război mondial, la inițiativa artiștilor Rudolf Hausner, Wolfgang Hutter, Fritz Janschka și Anton Lehmden, strînși în jurul pictorului și scriitorului Albert Paris Gütersloh, gruparea purtînd la început denumirea de „Școală ieneză suprarealistă”; după cel de al cincilea deceniu, datorită precizării în timp a particularităților sale față de principiile suprarealismului, devine cunoscută lumii întregi sub denumirea actuală, prin prezența expozanților ei pretutindeni la manifestări internaționale.

Caracteristica principală, care singularizează această mișcare în cadrul suprarealismului, constă în tratarea predilectă de către artiștii care militază în cadrul ei, a realității concrete, sub multiple și variatele ei probleme majore. Atunci cînd în lucrările lor ei vizează trăiri individuale ale subconștientului — să nu uităm că Freud

este vienez — ei le raportează deliberat realului social care le domină. Realitatea este pregnant evidențiată în arta lor prin cultul pentru redarea cu minuție hipersensibilizată a frumuseții detaliului.

Modalitatea de expresie folosită, aceea a oglinzirii realității prin intermediul unui univers fantastic, în care forfotesc ființe reale și demoni, izvorăște din dorința deliberată a artiștilor acestei grupări de a exprima poezia vieții actuale, sensibilitatea și puritatea sentimentelor, în contrast cu duritatea existenței de azi, subjugată și strivită de tehnică.

Arta acestora este o artă de reflecție asupra vieții și destinului ei, înscrisă în succesiuni de simboluri și forme, care se cer descifrate pe indetele și în totalitatea componentelor lor, spre a căpăta întreaga opțiune a publicului pentru cîntarea frumuseților vieții în ceea ce are ca mai înălțător.

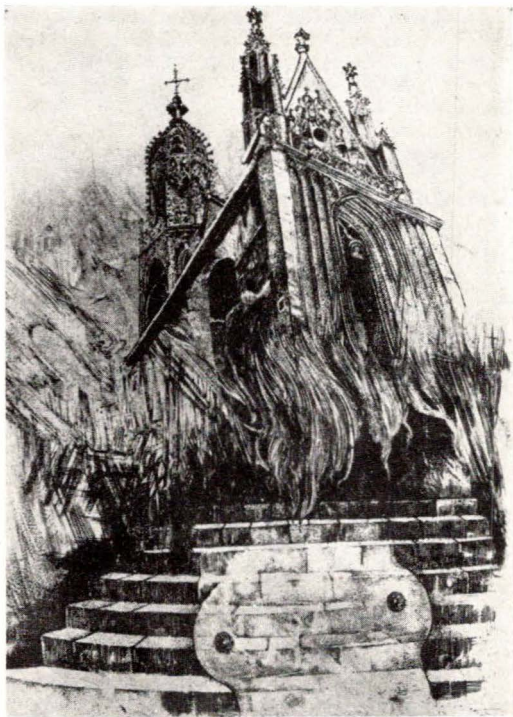
De aceea, nu este de mirare că majoritatea artiștilor din școala vieneză a realismului fantastic aici prezenți, dornici ca, prin creația lor să innoibeleze viața semenilor, își realizează lucrările în diferitele tehnici ale gravurii, spre a fi la îndemîna cît mai multor amatori de artă.

Dintre lucrări, remarcăm ca cele mai reprezentative creații fiecărui artist, *În audiență la Kris-*

Wolfgang Hutter, *Tatuare pentru prietenie* (litografie, 1965)

ronglebtzan de Doxat, Ucigașul ucigașilor de balauri de Raimund Gregor, Adam la adăpost de Hausner, Tatuare pentru seara care va veni de Hutter, Votați pentru violet-galben de Janschka, Judecata lui Pavis de Kies, Natură statică cu semnul pentru tras la țintă de Korab, Coloană

Kurt Regscek, *Maria am Gestade* (acvaforte, 1970)

arsă de Lehmden, In cartierul Sechshausergürtel de Matouschek, Zmeu în urcare de Pilcz și Diavolul și florile sale de Regscek și Degenerare II de Wondrusch.

Petre OPREA

EXPOZIȚIA RETROSPECTIVĂ „IPOLIT STRÎMBU” — CRAIOVA, 1971

Prin organizarea expoziției „Ipolit Strîmbu”, deschisă în perioada 6—31 octombrie 1971, Muzeul de artă din Craiova și-a propus să prezinte generației de astăzi opera unui artist care la începutul secolului nostru s-a bucurat de mare prestigiu.

Expoziția a fost prilejuită de împlinirea a o sută de ani de la nașterea pictorului, originar de pe meleagurile Olteniei (născut la Baia de Aramă) și a reunit tablouri din colecția Muzeului de artă din Craiova, Galeriei Naționale a Muzeului de artă al R. S. România, precum și din cîteva colecții particulare. Expunerea lucrărilor, oarecum într-o ordine cronologică — cel mai vechi tablou din expoziție fiind datat 1895, cel mai recent

1931 — și faptul că a cuprins lucrări din principalele etape de creație ale artistului, au dat posibilitatea vizitatorului să-și facă o imagine pe cît posibil completă asupra mijloacelor artistice utilizate și a tematicii abordate de artist de-a lungul anilor.

Catalogul expoziției a cuprins un *Cuvînt introductiv*, în care au fost prezentate principalele date biografice ale lui Ipolit Strîmbu și *Lista lucrărilor* expuse, cu cele mai însemnate date științifice, precum și fotografiile celor mai valoroase tablouri ale artistului.

Paul REZEANU